

SARKAŅU ZIŅAS

Madonas novada Sarkaņu pagasta pārvaldes izdevums

2012. g. DECEMBRIS - 2013. g. JANVĀRIS Nr. 1 (50)

Gadumijā ikviens no mums pārdomā un izvērtē aizvadītajā gadā paveikto, savu sapņu un ieceru piepildījumu. Ceru, ka šis vērtējums vairākus ir pozitīvs un dod spēku, izturību un ticību nākamajam gadam.

Gribu izteikt pateicību tiem pagasta iedzīvotājiem, kas ar savu darbu, idejām un domām ir devuši jebkādu ieguldījumu mūsu pagasta sakopšanā, attīstībā un laba vārda nešanā ārpus mūsu māju robežām.

Jaunajā gadā novēlu nepagurt no ikdienas rūpēm, veselību un spēku pēc iespējas vairāk un labāk izdarīt to, kas mums uzticēts. Lai izvīzītais mērķis un radošās idejas pārvēršas labos darbos savas saimniecības, pagasta un novada labklājībai! Lai vienmēr esam gatavi cīnīties par taisnību, labāku dzīvi un nākotni!

Atcerēsimies, ka veiksmes un labklājības atslēga ir mūsu pašu rokās.

Andris Simtņieks, Sarkaņu pagasta pārvaldes vadītājs

Gaišu prātu laimē vītu
Dažos strīdos pasacītu,
Nepagurt, kad būs vēl grūtāk,
Spīdēt saule var vēl spožāk.
Ne jau naudā ir'a laime
Prieku rada mīļa saime,
Saticība, vakars kluss
Ir mūsu dzīves lielais pulss.

Lai maziem brīnumiem pilns
Jaunais – 2013.– gads!

Pārvaldes sekretāre **Inga**

*Cilvēkus kopā satur mīlestība un
pienākums.
Kad ir labi, tad atnāk arī svētība.
/A. Līce /*

**Lai Jūsu ģimenēs netrūkst
mīlestības un pienākumu!**

Irēna Bačuka,
Sarkaņu bibliotēkas vadītāja

Cilvēks ir kā mozaīkas gabaliņš, kas kopš dzimšanas meklē savai krāsai un formai atbilstošāko vietu uz pasaules. Mierīgos pasteltoņus veido cilvēki, kas atraduši sevi, jaunas krāsas un formas. Veiksmīgāki un laimīgāki izrādās tie, kas nekad neapstājas un turpina meklēt, bet tie, kas netic, nemeklē un nerada, paliek pelēkajā pasaules daļā.

Pasaule, kurā dzīvojam, ir tieši tāda, kādi esam mēs paši. Drūmajam tā nekad nešķitīs priecīga, īgnajam – laipna, nabagam – bagāta. Tikai, mainot sevi, mēs varam izmainīt pasauli.

Lai jaunais – 2013.– gads veiksmīgs sevis un pasaules meklējumos! Lai netrūkst radošu domu, dzīvesprieka un skaistu brīžu, ko sagādāt sev un citiem!

Tautas nama "Kalnagravas" direktore **Valda Kļaviņa**

*Mums tik daudz pieder,
Cik mēs paši ar savām rokām
Varam nopelnīt,
Paši ar savu garu uzcelt,
Paši ar savu spēku izgudrot.
/Z. Mauriņa/*

Darbīgu ikdienu, radošu veiksmi un visu labo cerību piepildījumu jaunajā – 2013.– gadā!
Zemes ierīkotāja **Anita**

*Lai Jaunā gada katrai dienai
Ziemas baltuma miers,
Pavasara ūdeņu skaņīgums,
Vasaras saules siltums
Un rudens ziedu krāsainība!*

**Darbīgu, veselīgu un gaišām domām
bagātu jauno – 2013.– gadu!**

Biksēres bibliotēkas vadītājs
Didzis Akmentīns

Raudzīties drošu skatu,
Paturēt siltumu smaidā,
Nosargāt laimi sirdī,
Gribēt mazliet vairāk par gribu,
Starot mazliet tālāk par staru,
Mīlēt ar mīlestību.
/M. Laukmane/

SIA "Sarkaņu komunālais uzņēmums"

Ingas Sudāres foto

Vēstures atspulgos

„Sarkaņu Ziņām” – 50. numurs

2004. gada augustā ceļu pie lasītājiem sāka Sarkaņu pagasta padomes informatīvais izdevums „Sarkaņu Ziņas”, ko veidot uzņēmās Agrita Plāte (toreiz Dombrowska). Ar šo numuru tad arī sākās „Sarkaņu Ziņu” vēsture. Doma par izdevumu bija jau krietni agrāk, un divi izdevumi pie lasītājiem nonāca 1995. gadā (veidoja Valda Kļaviņa), bet otrs 1999. gada vasarā (veidoja Ramona Pleša). Agritas vadībā tiek izdoti 2 pirmie

avīzes numuri. Tad Agrita maina darbavietu un nākas meklēt citu redaktoru. Par to kļūst Zeltīte Dūrīte (toreiz Veipa), kam jau ir pieredze šīnī jomā, veidojot „Murmastienes Vēstis”. Zeltītes vadībā Sarkaņu avīze pamazām iegūst savu seju. Tiek izveidotas rubrikas, kurās tiek atspoguļoti konkrēti notikumi. Daudzas no viņām ir saglabājušās līdz šim brīdim. Kā, piemēram, „Daudz baltu dieniņu”, „Saimnieks savā zemē”, „Vēstures atspulgos”, kā arī kultūras īsziņas rubrikā „Viss notiek!”. Neiztrūkstoša „Sarkaņu Ziņu” sadaļa ir skolas ziņas „Skurstenis”, ko veido skolēni skolotājas Ineses Sudāres vadībā. Zeltīte veido 2004. gada decembra numuru, kā arī 4 avīzes numurus 2005. gadā un 6 numurus 2006. gadā. 2007. gada sākumā avīze netiek izdota. No 2007. maija par avīzes redaktori kļūst Valda Kļaviņa, un avīze ceļu pie lasītājiem sāk gandrīz katru mēnesi. 2007. gadā tiek izdoti 7 numuri, 2008. gadā 10 numuri un krāsains

avīzes pielikums „Kalnagravām-20”, kas ir veltījums tautas namam tā 20 gadu pastāvēšanas vēsturē.

2008. gadā „Sarkaņu Ziņas” tiek nominēta kā starprajonu pagastu avīžu konkursa „Spicā spalva” galvenās balvas ieguvēja. Pašiem veidotājiem par pārstiegumu, tā ieguvusi atzinību ne tikai žūrijas, bet arī kolēģu vidū. Konkursā piedalījās 19 pašvaldību izdevumi no Madonas, Gulbenes, Cēsu un Balvu rajona. Bez konkursa galvenās balvas 2008. gadā „Sarkaņu Ziņas” saņēma arī nominācijas „Informatīvākais avīzes pielikums”, „Skolas dzīve”, „Kolēģu simpātija” un Ļaudonas vidusskolas speciālbilvu.

2009. gads Latvijā ir pārmaiņu laiks, kad dzīvē tiek īstenota reģionālā reforma. Daudz tiek diskutēts par to – būt vai nebūt pagastu avīzēm. Līdz novada izveidošanai „Sarkaņu Ziņas” iznāk katru mēnesi, vēlāk retāk. 2009. gadā pie lasītājiem nonāk 6 avīzes numuri.

2010. gadā iznāk tikai 3 avīzes numuri. Cilvēki ir satraukušies un bieži uzdod jautājumu: vai tiešām nebūs? Kā var palīdzēt, lai tā varētu iznākt arī turpmāk? Šīnī laikā izskan arī priekšlikumi to izplatīt iedzīvotājiem par maksu. 2011. gads sākas ar pozitīvu risinājumu, kurā ir nostiprinājusies pārliecība, ka avīze noteikti jā saglabā. Tiek meklēts un atrasts risinājums finansējumam, un 2011. gadā lasītāji saņem 5 „Sarkaņu Ziņu” numurus.

2012. gadā pie lasītājiem nonāk 6 „Sarkaņu Ziņu” numuri, kuros tiek atspoguļota pagasta ikdiena, svarīgi notikumi un svētku brīži.

Paldies, par veiksmīgu sadarbību avīzes veidošanā Ingai, Inesei, Andrim, tāpat Pajai Kurtiškai un Tijai Seikstai, kas šo gadu garumā palīdz veidot „Sarkaņu Ziņu” vizuālo tēlu un ieviest korekcijas pareizrakstībā. Paldies visiem tiem, kas iesaka, ko rakstīt, par ko rakstīt un dažreiz avīzei piedāvā kādu svarīgu informāciju vai rakstu.

Ir sācijas jaunais –2013.– gads. gads, kad gaidāmas pārmaiņas novada politiskajā dzīvē. Lai kā arī nebūtu, „Sarkaņu Ziņas” turpina ceļu pie saviem lasītājiem un gaida ierosinājumus un priekšlikumus aktuālām tēmām, lai avīze būtu interesanta un visi kopā izjustu vēl lielāku piederību savai vietai mūsu skaistajā Latvijā – Sarkaņu pagastam.

Valda, redaktore

Doma, ka pagastam vajadzīga avīze, radās 90. gadu sākumā, kad vēl strādāju pagastā. Dažos pagastos jau tika izdotas avīzītes, kas atspoguļoja dažādus pagasta dzīves notikumus, tika ievietoti apsveikumi jubilejās, sēru ziņas u.c. informācija.

Nolēmām, ka arī mūsu pagastā ir vajadzīga avīze. Nosaucām to par „Sarkaņu Ziņām”. Kopīgi tika veidoti pirmie numuri, bet tie iznāca neregulāri un par īsto avīzes sākumu tiek uzskatīts 2004. gada augusts.

Manā ziņā avīzē ir vēsturiskā daļa. Parasti tajā es publicēju informāciju par vēsturiskiem notikumiem, kas paredzēti publicēt Sarkaņu grāmatā. Informācijas ir daudz un tā tiek visa apstrādāta. Cilvēki ar interesi lasa informāciju par seniem laikiem – par sevi, par kaimiņu, par pagastu. Par to liecina atsauksmes no cilvēkiem. Avīzei es novēlu iznākt daudzus gadus, jo tā ir ļoti nepieciešama. Jaunā paaudze visu izzina caur internetu, bet pensionārs, kas sēž mājās un ar datoru nestrādā, gaida kārtējo „Sarkaņu Ziņu” numuru.

Arī es būšu pateicīgs katram pagasta iedzīvotājam, kas man palīdzēs ar informāciju par senajām dzimtām. Šogad, cerams, klajā nāks „Sarkaņu grāmatas” otrā daļa. Taču vēl trūkst daudzu lauku sētu Ulmaņlaiku saimnieku fotogrāfiju. Noderētu arī atmiņas par kolhozu veidošanu un deportācijām. Lūdzu, neturiet informāciju pie sevis, bet uzticiet to man! Uz zvanu atbildēšu jebkurā laikā un aizbraukšu pie jums – **28621303.**

Andris Trečaks

Sirsnīgi sveicieni „Sarkaņu Ziņām” svētkos! Tāds apaļš skaitlis šim izdevumam. Prieka mirklis katram... avīzītes veidotājam un arī Tev, lasītāj! Jo tikai Tevis dēļ avīzīte top un nonāk katrā mājā, kurā tā tiek gaidīta. Sava avīzīte ir vismīļākā. No sirds esmu pateicīga par man doto iespēju divus gadus veidot „Sarkaņu Ziņas”. Vēlme atgriezties Sarkanos un vēlreiz satikt šejieniešus, vēlme tuvāk iepazīt šīs vietas vēsturi, cilvēkus, viņu centienus un sasniegumus papildījās. Dokumentēt šodienas avīzītes slejās – tā ir liela atbildība. Šodien. Rīt – tā jau ir vēsture. Šī avīzīte ir kā vēsturiska liecība nākamajām paaudzēm. Un katrs, kurš piedalās avīzītes veidošanā, to bagātina ar vēstures faktiem. Tikai ar gadiem tās vērtība aug. Veidojot un mīlot avīzīti, var piedzīvot dažādus brīžus. Ir vajadzīgs mundrs prāts un ideju pilna galva. Rakstīt – tā ir atbildība. Tā nav vienkārša patērēšana. Rakstītais vārds ieiet vēsturē. Avīzīte ir kā tāds apcirklis, kurā gulst pagasta ļaužu dzīves pieredze, notikumi, dzīvesstāsti. Tā ir pagasta vēstures krātuve. Cik bagāts tās saturs, atkarīgs no tās veidotājiem, rakstītājiem, atbalstītājiem. „Sarkaņu

Darbu Sarkaņu pagasta pārvaldē uzsāku 2004. gada maijā par bāriņtiesas priekšsēdētāju. Tai laikā Sarkaņu pagastā nebija savas pagasta avīzītes, tad kopā ar pagasta darbiniekiem nolēmām iz-

Ziņām” ir lieliska veidotāju komanda. Lai svētīgs šīs krātuves papildījums! Lai avīzītes redaktorei Valdai un visiem pārējiem veidotājiem katrs nākamais numurs dod spēku un izturību darboties tālāk! Vēl tikai gribas pateikties tiem cilvēkiem, ar kuriem kopā strādājos, veidojot „Sarkaņu Ziņas”, ieguvu tik daudz, svarīgāko no tā visa – dažādas vērtīgas dzīves atziņas. Patiesi bija prieks kopā strādāt ar skolotāju Inesi Sudāri, vēsturnieku Andri Trečaku, kultūras nama vadītāju Valdu Kļaviņu un pagasta pārvaldes ļaudīm – Ingu Bārbali un Andri Simtņieku. Mīļš paldies visiem, kuri ir palīdzējuši un arvien palīdz avīzītes tapšanā! Šodien viss ir tāpat kā agrāk. Dienas turpina soļot uz priekšu, atstājot aiz sevis pēdas...ierakstot tās atmiņu grāmatā.

Vēl tikai vēlējums ar dzejnieces Anitas Skrjabas vārdiem Tev, avīzītes lasītāj... „Balts mākonis putekļos sabirza. Un zemē nolaidās – par sniegu būt. Tā viņa sūtība bija. Un neskaitāmas pēdas tam pāri gāja. Un katras pēdas savas rakstu zīmes sniegā rakstīja. Līčuloču. Zigzagu. Palūko, kāds raksts aiz tevis paliek! Arī Tu taču mazliet rakstnieks esi. Arī Tev

dot savu avīzi. Šo godpilno uzdevumu apņēmos izpildīt es, Agrita Plāte (tolaik Dombrovska). Bija nedaudz bažas, nojausma un mana lielā uzdrīkstēšanās šo darbu darīt, jo par žurnālisti vai redaktori nekad nebiju sapņojusi būt. Tā es ķēros pie darba un izdevu divus pirmos „Sarkaņu Ziņu” numurus 2004. gada augustā Nr.1, bet septembrī Nr.2.

Ar 2004. gada 1. oktobri sāku strādāt Bērzaunes pagasta pirmsskolas izglītības iestādē „Vārpiņa” par iestādes vadītāju un strādāju vēl šodien.

Atmiņas – par Sarkaņu pagastā pavadīto darba pieredzi atmiņā visbaltākās domas un pozitīvas atmiņas. Par to laiku saku lielu lielo PALDIES pagasta dvēselītei INGAI par atsaucību, smaidu, labu vārdu un palīdzību iejusties pagasta vidē. Kā arī paldies visiem darbiniekiem pagastā, kas tajā laikā mani uzņēma savā pulciņā.

taču ir, ko šai pasaulei teikt! Un vēlme citu pēdu rakstu lasīt. Balts mākonis putekļos sabirza. Saudzīgi staigāsim!” Ar patiesu cieņu un laba vēlējumiem

Zeltīte Dūrīte (ex. Veipa)

VĒLĒJUMS “Sarkaņu Ziņu” veidotājiem, lasītājiem, iedzīvotājiem un pagasta pārvaldei:

Viena no visskaistākajām dabas parādībām ir SAULRIETS.

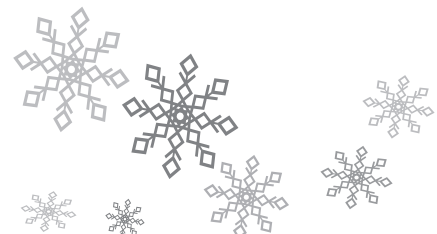
Tik noslēpumains, tik ikdienišķs.

Bet varbūt tas ir dienišķo spēku sveiciens un visa laba vēlējums ikvienam zemes iemītniekam, Saulei iegrimstot tumsas skavās...

Ieskatieties saulrietā – un Jūs bagātināsiet savu iekšējo pasauli, nostiprināsieties fiziski un atmodināsiet savu radošo iniciatīvu.

ATRODIET SAVU SAULRIETU!

Ar cieņu **Agrita Plāte**
2013. gada janvārī

“Sarkāņu Ziņu” favorīts

12. janvārī Madonas pilsētas kultūras namā notika pasākums Madonas novada un Madonas bērnu un jaunatnes sporta skolas „Sporta laureāts – 2012”, kurā tika pasniegtas balvas vairākās nominācijās. Apbalvojamo skaitā gan sportisti, gan viņu treneri, gan atbalsītāji, bez kuriem sporta dzīve novadā nebūtu tik veiksmīga. Pasākums notika 15 gadu jubilejas zīmē un tajā tika nosaukti un sveikti pavisam 104 nomināciju ieguvēji. Balvas tika pasniegtas 21 nominācijā – veterānu sports, par ieguldījumu, vieglatlētika, airēšana, karatē sports, sports cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, šaušana, spēka trīscīņa, skvošs, BMX, orientēšanās sports, futbols, burāšana, basketbols, distanču slēpošana, biatlons, spēkavīrs, sporta tūrisms, motosports, volejbols, par atbalstu sportā.

Pirmo reizi tika sveikti labākie pēc interneta balsojuma, kurā iedzīvotāji bija izteikuši savu viedokli, balsojot internetā.

Laureātu apsveikšana un viesu novēlējumi mijas ar Vidzemes TV reportieru Dzintras Stradiņas un Kārļa Kumsāra sagatavotajiem videosīžetiem par sporta dzīvi Madonas novadā, ar atraktīviem priekšnesumiem.

Vairākās nominācijās tika sumināti arī sarkanieši.

Balvas saņēma:

• **Andris Jubelis orientēšanās sportā**

Pasaules Militārais čempionāts stafetē – 4.vieta

Baltijas čempionāts stafetē – 2.vieta

Latvijas ziemas čempionāts stafetē – 2.vieta

Latvijas ziemas čempionāts garajā distancē – 2.vieta

• **Raimo Vīgants distanču slēpošanā**

Latvijas čempions 3x3 km stafetē V-14 grupā, V-14 grupā 3km klasikā, 2,5 km slidsolī, 1 km sprintā brīvajā solī, 7,5 km slidsolī, rollerslēpošanā – 10,4 km brīvajā solī, 1km sprintā brīvajā solī.

Labākie slēpotāji un biatlonisti. Otrais no kreisās – Raimo Vīgants, trešais – Vairis Skurulis.

• **Vairis Skurulis distanču slēpošanā**

Latvijas čempions 3x3 km stafetē V-14 grupā

• **Kristaps Bītelis, basketbolā**

Latvijas čempions 3x3 basketbolā U-16 grupā

• **Gerda Veismane sporta tūrismā**

Latvijas čempione sporta tūrismā „D” grupā

• **Rainers Žuks motosportā**

Latvijas čempions MX65 klasē

• **Andrejs Levis – par ieguldījumu florbola attīstībā un popularizēšanā**

• **Normunds Ūbelis, SIA „Heta” – par atbalstu sportam.**

Viens no viņiem – **Reiners Žuks** – par savām sporta gaitām stāsta „Sarkāņu Ziņu” lasītājiem.

– Mani sauc Reiners Žuks, esmu 12 gadus jauns, mācos Madonas 1. vidusskolas 6.c klasē. Līdz 6 gadu vecumam dzīvoju Sarkāņu pagasta „Meldrājos”. Mans tētis ir beidzis Sarkāņu pamatskolu, un Sarkāņos joprojām dzīvo mana vecmāmiņa. Nodarboties ar motokrosu sāku, sekojot tēta piemēram. Viņš ar motokrosu sākumā nodarbojās hobijs līmenī, bet neizpalika arī panākumi sacensībās. 2004. gadā tētis izcīnīja 1.vietu Latvijas kausa kopvērtējumā. 80. gadu beigās Krievijās bija

sava mototrase, kurā notika arī sacensības. Kādās no šādām sacensībām, kuras organizēja Andris Trečaks, vietu sadalījums bija: 1. vieta – Ēvalds Bondars, 2. vieta – Valdis Žuks, 3. vieta – Jānis Ķirsons.

Ar motokrosu nodarbojos kopš 5 gadu vecuma. Sākumā braucu priekā pēc pa pļavu un lauku ceļu. Pirmo mocīti tētis man uzbūvēja no veca, nobraukta lūžņa. Ar to tad arī apguvu pirmās iemaņas. Sākumā bija gan kritieni, gan nemiīga cīņa ar tehniku, jo vecais mocis bieži lūza. Manas pirmās nopietnās sacensības bija Latvijas čempionātā Stelpē 2006. gadā. 50 m³ klasē, kurā drīkst startēt no 9 gadu vecuma, piedalījās 22 sportisti, un es paliku iepriekšpēdējais. Uz lieliem panākumiem pirmajā sezonā necerēju, bet to, ka man ļoti patīk braukt ar moci, sapratu uzreiz.

2007. gada sezonai gatavoties sākām daudz nopietnāk. Tēta vadībā trenējos katru dienu un piedalījos visās Baltijas sacensībās. Darbs attaisnojās ar pirmajiem nopietnajiem panākumiem. Lietuvas čempionātā ieguva kausu un tajā pašā gadā Latvijā jau biju piektais. 2008. gadā ieguva 3.vietu, bet 2009. gadā izcīnīju pirmo Latvijas čempiona titulu 50 m³ klasē, kas gan viegli nenāca. Bija ieguldīts ļoti liels darbs treniņos un tehnikas sagatavošanā.

2006. un 2007. gada sezonā pārstāvēju Kalsnavas motokluba. Tā kā man bija labi sasniegumi, 2008. gadā sāku startēt no motokluba „Elkšņi”, kas mani nodrošināja ar ekipējumu un rezerves daļām tehnikai. Motosports ir dārgs sporta veids, un katra palīdzība ir ļoti nepieciešama. „Elkšņu” klubam 2008., 2009. un 2010. gadā palīdzēju izcīnīt Latvijas bērnu un jauniešu komandu čempionāta kopvērtējuma uzvaras.

2010. gada sezonā sāku braukt ar jaudīgāku 65 m³ mocīti. Daudz laika tika pavadīts treniņos Kusas mototrasē, tāpat Sauleskalnā, Lauterē, Kalsnavā, kā arī pavasarī pie Sarkāņu skolas uz vecā hokeja laukuma. 2010. gada kopvērtējumā izcīnīju 4. vietu. Piedalījos arī Latvijas ziemas motokrosā ar radzēm, kur kopvērtējumā izcīnīju 2. vietu. Ziemas motokross bija liels pārbaudījums, jo sals sa-

Reinera pirmais mocis 5 gadu vecumā.

*Madonas novada godam nopelnītā balva
Reinera rokās.*

sniedza pat -22°C . Neveiksmīgs posms bija Varakļānos, kad pirmo braucieni uzvarēju, bet otrajā piedzīvoju nepatīkamu kritienu, kur man un mocim pāri pārbrauca citi sportisti. Sacensības turpināt nevarēju, jo tehnika bija bojāta un arī uz paša ādas bija jūtama aso šīpu nospiedumu sajūta. Par laimi, viss diezgan veiksmīgi beidzās.

2011. gada sezonu sāku apņēmības pilns, fiziski labi sagatavojies. Mans mērķis bija uzvarēt Latvijas čempionātā kopvērtējumā, un tas man arī izdevās. Kļuva par Latvijas čempionu 65 m^3 klasē. Liels atbalsts bija no jauna izveidotais motoklubs „Motosports RT”. 2011. gada sezona bija ļoti gara un smaga. Parasti sacensības sākas aprīlī un beidzas oktobrī. Sezonas laikā izdevās pabūt Vācijā, Niedersaksenes kausā, kur izcīnīju pārliecinošu uzvaru abos braucienos, Eiropas čempionātā Polijā izcīnīju 15. vietu. Vissvarīgākās sacensības bija pasaules junioru čempionāts Itālijā, kas bija liels pārbaudījums gan sportistiem, gan viņu atbalstītājiem, gan teknikai. Uz sacensībām devāmies ar busiņu cauri Polijai, kur piedalījies Eiropas čempionātā. Brauciena laikā nakšņojām teltī, tikai labai atpūtai traucēja trokšņi. Citādi brauciens iespaidīgs, atmiņā palikuši augstie kalni un skaistās dabas ainavas. Divas dienas pavadīju treniņos lielā karstumā. Itālijā trase ļoti atšķīrās no mūsu, jo tā ir ļoti kalnaina un betoncieta. Tāda sajūta, ka uz zemes, kuru nevar izmantot saimniecībā, tiek uzbūvēta mototrāse. Ierodoties trasē, kur notika sacensības, vispirms to iepazīnām. Tā atradās 3000 m virs jūras līmeņa. Mērķis, ar kuru braucu uz čempionātu, bija kvalificēties finālam. Finālā tika 40, bet kvalificējušies bija 80 dalībnieki. Bija ļoti grūti, jo kvalifikācijas braucienā piedzīvoju kritienu un apskādeju motociklu. Trase bija grūta un slidena, ar gariem un augstiem lēcieniem un cietu segumu. Pēc kritiena mehāniķis, kas ir mans tētis, sarīkējam

Sacensībās Eiropas mototrasēs 2012. gadā.

moci un atkal varēju doties trasē un finālam kvalificējos 36. vietā. Diemžēl pirmajā braucienā piedzīvoju kritienu un nonācu mediķu aprūpē. Cauri tiku ar nobrāzumiem un sasitumiem, bet otrajā braucienā nestartēju. Jutos ļoti slikti, bija doma mest visu pie malas, taču kaut kā veiksmīgi ar sevi tiku galā. Turpināju trenēties un pašam šķiet, ka pēc šīs neveiksmes esmu kļuvis stiprāks.

2012. gada mērķis bija nosargāt Latvijas čempiona titulu 65 m^3 klasē, kvalificēties Eiropas čempionāta finālam Anglijā un pacīnīties par labu vietu Pasaules junioru čempionātā Bulgārijā. Startēju no „Motosports RT” komandas. Daudz uzmanības veltīju savai fiziskajai sagatavotībai. Trenējos vieglatlētiskā, slēpošanā, tāpat hallē Igaunijā ar moci.

2012. gadā pārstāvēju arī Lietuvas klubu „Zemaitij Plunge”, kura sastāvā kļuva par Lietuvas čempionu 65 m^3 klasē. Izdevās arī nosargāt Latvijas čempiona titulu otro gadu pēc kārtas. Sasniedzu arī mērķi kvalificēties Eiropas čempionāta finālam Anglijā. Ziemeļeiropas zonas kopvērtējumā biju 8. Tas arī deva šo iespēju, ko diemžēl izmantot neizdevās. Finanšu trūkuma dēļ uz šo čempionātu neizbraucām. Taču pateicoties daudziem atbalstītājiem, tikām uz pasaules čempionātu Bulgārijā. Brauciens uz šo čempionātu bija daudz labāks nekā uz Itāliju. Buss bija lielāks, tajā varēja gulēt, tikai traucēja lielais karstums, kas sniedzās virs $+43^{\circ}\text{C}$. Trase vēl kalnaināka nekā Itālijā, bet noskaņojums sacensībām bija labs. Kvalifikācijas braucienā biju 21. no 60 pasaules braucējiem. Finālā paliku 22. vietā (1. braucienā – 22. vieta, otrajā braucienā – 18. vieta). Ar rezultātu īpaši apmierināts nebiju, bet pret mums bija karstais klimats, kalnainā un cietā trase. Latvijā nekā līdzīga, kur trenēties, nav. Un arī mocītis bija noguris divu sezonu garumā. Nevar salīdzināt ar lielvalsti ASV un Austrālijas mazo sportistu

tehniku. Tā bija svaiga, tikko kā no iepakojuma izņemta.

Bez starptautiskajiem startiem 2012. gadā uzvarēju „Vidzemes kausa” kopvērtējumā, kā arī ieguva Kristera Serģa ceļojošo kausu. Bija arī uzvaras Igaunijas čempionātā un kausos, kā arī citās komercsacensībās. Otro gadu pēc kārtas palīdzēju motoklubam „Motosports RT” iegūt Latvijas Lielo kausu bērnu un jauniešu klubu vērtējumā.

2013. gads sācies, startējot ar jaudīgāku motociklu. Tagad braucu 85 m^3 konkurencē un pirmās sacensības jau aizvadītas. Kopā ar slēpotāju Dairi Virksteni esam uzvarējuši Latvijas čempionātā skijoringā Madonas posmā. Nopietnākie starti vēl priekšā, atliek tikai trenēties.

Panākumi nebūtu iespējami bez atbalstītājiem. Paldies:

SIA „Heta” – Normundam Ūbelim

„Heta būve” – Mārim Ramanim

Aigaram Pērkonam

Sarkaņu pagasta pārvaldei

Madonas novada pašvaldībai u.c.

Vislielākais paldies manam tētim un mamma!

Rainera panākumiem dzīvo līdzī visa ģimene. Reinera tētis atzīst, ka visgrūtāk dēla sporta gaitas ir atbalstīt finansiāli. Bez atbalstītājiem tas vispār nevarētu notikt. Pats Valdis ikdienā strādā Vācijā zemnieku saimniecībā un lielākā daļa no nopelnītā tiek izmantota dēla sportiskajām aktivitātēm. Kad viņš nav uz vietas, Reineru uz treniņiem un sacensībām izvadā mamma Baiba. Par motosportu Sarkaņos Valdis saka, ka ir ļoti patīkamas atmiņas, ka daudzi notikumi notiekti būtu ierakstāmi pagasta vēsturē.

Lai Raineram un viņa ģimenei arī turpmāk netrūkst entuziasma un izturības. Lai veiksmē turpmākajās sporta gaitās!

„Sporta laureātā – 2012” pabija un ar Žuku ģimeni tikās **Valda K.**, foto no Žuku ģimenes personīgā arhīva

Tas var noderēt

Aizvadīti gaišie Ziemassvētki un sagaidīts Jaunais gads. Ir aizvadīts gads pēc reformām Valsts Meža dienestā. Kopš 2012. gada sākuma strādājam Centrālvidzemes virsmežniecības, kuras teritorijā ietilpst bijušie Madonas un Cēsu rajons, sastāvā. Ir palielinājusies mežziņu (bijušo mežsargu) apgaitu platība, uzlabojies tehniskais nodrošinājums, izmainījušies darba pienākumi un darba organizācija. Izmaiņas notikušas arī meža apsaimniekošanas un dabas aizsardzības noteikumos. Tāpēc nedaudz informēšu par dažām normatīvo aktu prasībām, kas būtu aktuālas daļai no meža īpašniekiem tuvākajā laika periodā, lai nedaudz pievērstu tām uzmanību, mazinātu noteikumu pārkāpumus un arī atvieglotu darbu Meža dienesta darbiniekiem, tai skaitā, arī man. Protams, šai rakstā ir apskatīti tikai atsevišķi Meža likuma un apsaimniekošanas noteikumu panti, bet sīkāk un konkrētāk par tieši jūs interesējošo jautājumu vai situāciju varam sazināties pa tel. nr. **22006935**. Iespēju robežās palīdzēšu vai meklēsim palīdzību pie virsmežniecības speciālistiem.

Par meža likumdošanas izmaiņām un darbiem

Kaut gan Meža likumā nav notikušas būtiskas izmaiņas, tomēr gribētu atgādināt dažas likuma prasības, kuras būtu jāievēro un jāizpilda, jo apgaitas platība ir palielinājusies, palielinājies pārbaudāmo meža īpašumu skaits. Ir grūti katram piezvanīt un atgādināt par gada sākumā iesniedzamajām atskaitēm.

Meža likuma (no 16.03.2000.) 29. panta 2. daļa paredz sekojošo: Meža īpašnieka vai tiesiskā valdītāja pienākums ir katru gadu **līdz 1. februārim** informēt Valsts meža dienestu **par iepriekšējā kalendāra gadā** veikto **mežsaimniecisko** darbību. Minēto informāciju iesniedz jebkurā Valsts Meža dienesta virsmežniecības klientu apkalpošanas birojā, tuvākais atrodas Madonā, Skolas ielā 27, pieņemšanas laiks no 08.30 līdz 17.00 (pusdienas laiks no 12.30 līdz 13.00) pirmdienās, otrdienās, ceturtdienās, piektdienās. Pārskata veidlapas ir pieejamas Valsts Meža dienesta mājaslapā (www.vmd.gov.lv – īpašniekiem-veidlapas – pārskata veidlapas), kā arī VMD birojā. Pārskata aizpildīšanai nepieciešamie dati: ciršanas apliecinājuma numurs, zemes vienības kadastra apzīmējums, kvartāla numurs, nogabala numurs, faktiskais cirsma izpildes veids, faktiski izcirstā platība, faktiski izcirstais koksnes apjoms, realizēto kokmateriālu apjoms, kā arī darījumu apstiprinošo dokumentu (pavadzīmes, pirkšanas – pārdošanas akti utt.) dati. Ja ir saņemts ciršanas apliecinājums, bet koku ciršana nav notikusi, tad pārskatā norāda, ka koku ciršana nav notikusi. Pārskats jāiesniedz arī par mežsaimnieciskajām darbībām, kuru veikšanai nav nepieciešams ciršanas apliecinājums: meža atjaunošana, jaunaudžu kopšana, sauso un kritušo koku izstrāde u.c. Pārskatu neaizpilda, ja tas ir iesniegts uzreiz pēc darbu pabeigšanas, piemēram, izcirtuma apstādīšanas vai jaunaudzes izkopšanas.

Ja šo informāciju neiesniedz, tad Valsts Meža dienestam saskaņā ar Meža likuma 12.

panta 2. daļu ir tiesības turpmāk neizsniegt meža īpašniekam ciršanas apliecinājumus koku ciršanai.

Ir notikušas izmaiņas Kujas dabas parka teritorijā esošo mikrolieģumu apsaimniekošanā saskaņā ar 2012. gada 12. decembrī apstiprinātajiem Ministru kabineta noteikumiem Nr. 940 „Noteikumi par mikrolieģumu izveidošanas un apsaimniekošanas kārtību, to aizsardzību, kā arī mikrolieģumu un to buferzonu noteikšanu”. Šo noteikumu 42. pants pieļauj bojāto koku izstrādi mikrolieģumos ap mazā ērgļa ligzdošanas vietām: „Mazā ērgļa aizsardzībai izveidotajos mikrolieģumos ir atļauta kaitēkļu bojāto egļu izciršana pēc Valsts meža dienesta sanitārā atzīnuma, kā arī sauso vai kritušo koku izvākšana **10** kubikmetru apjomā gada laikā īpašuma robežās no **1. oktobra līdz 31. martam**. Īpaši aizsargājamajās dabas teritorijās ietilpstošajos mazā ērgļa mikrolieģumos konkrēto darbību veikšanai papildus **ir nepieciešama Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja.**”

Te der atgādināt Ministru kabineta noteikumu nr. 935 no 18.12.2012. „Noteikumi par koku ciršanu mežā” 39. panta prasības:

Ja Meža likuma 12. panta pirmās daļas 3. punktā noteiktajā kārtībā cērt **sausos un gāztos kokus** mežaudzē, kuras augtspējīgo koku šķērslaukums ir lielāks par kritisko šķērslaukumu, **katru gadu pirms koku ciršanas uzsākšanas** meža īpašnieka vai tiesiskā valdītāja **pienākums ir par koku ciršanu paziņot Valsts meža dienestam**. Paziņojumā norāda zemes vienības kadastra apzīmējumu, kvartāla numuru, nogabala numuru un plānoto ciršanas apjomu. Meža īpašnieks vai tiesiskais valdītājs ir atbildīgs par sniegtā paziņojuma saturu un veikto saimniecisko darbību pēc paziņojuma sniegšanas. Cērtot kokus, saglabā šo noteikumu 55.punktā minētos bioloģiski nozīmīgos meža struktūras elementus, ja tādi ir.

Šie nosacījumi attiecas **uz sauso un gāzto koku izstrādi visos mežos**, ne tikai Kujas dabas parka teritorijā. Lūdzu, pievērsiet uzmanību, ka **lauztos kokus** var izstrādāt pēc ciršanas apliecinājuma izņemšanas! Protams, ir gadījumi, kad nav jāņem ciršanas apliecinājums.

Tas paredzēts Meža likuma (no 16.03.2000.) 12. panta 1. daļā:

Lai uzsāktu koku ciršanu mežā, nepieciešams apliecinājums. Apliecinājums nav nepieciešams:

- 1) tādu koku ciršanai, kuru **celma caurmērs ir mazāks par 12 centimetriem**;
- 2) koku ciršanai kopšanas cirtē **jaunaudzēs līdz 20 gadu vecumam**;
- 3) ja mežaudzes šķērslaukums ir lielāks

MEŽA ZIŅAS

par kritisko šķērslaukumu, sauso un vēja gāzto koku ciršanai, saglabājot normatīvajos aktos par koku ciršanu un dabas aizsardzību noteiktos sauos un kritušos kokus. Katru gadu pirms šādu koku ciršanas uzsākšanas, bet ne biežāk kā reizi gadā, meža īpašnieka vai tiesiskā valdītāja pienākums ir par koku ciršanu paziņot Valsts meža dienestam;

4) **robežstīgu** ierīkošanai un uzturēšanai;

5) šā panta trešajā daļā minētajā gadījumā.

Tā kā ņemiet vērā šos nosacījumus pirms koku ciršanas!

Lai varētu saņemt ciršanas apliecinājumu kailcirtei vai sanitārai kailcirtei, meža īpašnieks vai tiesiskais valdītājs reizē ar iesniegumu koku ciršanai, iesniedz cirsmas skici. Tas atrunāts Ministru kabineta noteikumu nr. 935 no 18.12.2012. „Noteikumi par koku ciršanu mežā” prasības: 70. punktā. Šo noteikumu 68. punktā minētajai cirsmai (kailcirtei vai sanitārajai kailcirtei) sagatavo cirsmas skici. Cirsmas skice ietver:

70.1. administratīvās teritorijas nosaukumu un īpašuma nosaukumu (ja īpašumam ir piešķirts nosaukums);

70.2. zemes vienības kadastra apzīmējumu;

70.3. norādi par ziemeļu virzienu;

70.4. cirsmas robežas kontūras novietojumu un, ja cirsmas robežas posms sakrīt ar zemes vienības robežu vai ir tās tiešā tuvumā, arī zemes vienības robežposma ar robežpunktu numuriem vai koordinātām, kas norādītas Latvijas 1992. gada ģeodēzisko koordinātu sistēmā, attēlojumu (mērogs 1 : 10 000, 1 : 5000 vai 1 : 2000);

70.5. piesaisti pie kvartālstīgas, zemes vienības robežzīmes, trases, grāvja, izcirtuma, meža infrastruktūras objekta krustpunkta vai cirsmas virsotņu koordinātām, kas norādītas Latvijas 1992. gada ģeodēzisko koordinātu sistēmā (līdz metra precizitātei);

70.6. zemes īpašnieka vai tiesiskā valdītāja vārdu, uzvārdu un parakstu, datumu un apliecinājumu, ka cirsmas robeža apvidū ir zināma un zemes vienības **robežzīmes un robežstīgas apvidū ir ierīkotas un uzturētas** atbilstoši normatīvajiem aktiem par zemes kadastrālo uzņēmēšanu.

Valsts Meža dienesta darbinieku pienākumos nav robežstīgu un kupicu meklēšana dabā!

Viss iepriekš rakstūtais ir virzīts uz to, ka katrs meža īpašnieks līdz pavasara darbu sākumam varētu pārbaudīt savu īpašumu mežus, izplānot un sakārtot savu mežu robežstīgas un kupicas, apzāģēt un izvest snieglieces bojātos kokus, it sevišķi ceļu un elektroliniju tuvumā. No Valsts Meža dienesta darbinieku puses netiks likti šķēršļi jūsu darbībai (meža likumdošanas normu robežās). Izskatīsim katru konkrēto gadījumu un atradīsim risinājumu. Un nevajag gaidīt Laimes lāci vai pagasta pārvaldes norīkotos darbiniekus, kas nozāģēs pār ceļu nokritušos kokus un krūmus. Padomājiet par sevi un saviem kaimiņiem, līdzilvēkiem! Var taču paņemt ciršanas apliecinājumu un kopšanas cirsmas ietvaros laicīgi nozāģēt kokus,

kuri traucē ceļu uzturēšanu vai apdraud elektrolīnijas. Protams, neiegūsiet lielus ienākumus no kokmateriāliem, bet toties citu gadu nebūs tik katastrofāli bojājumi. Paskatieties, kā ceļmalas ir sakoptas ceļā uz Jaunpatkuli! Sniegs gan tāpat nogāza dažus kokus no meža, bet tas krasi atšķiras no ceļa posma Klaucēni-Stalīdzāni, kur nav iespējams normāli izbraukt. Un vēl tās blīznām un kārkliem aizaugušās ceļmalas! Pašiem taču nepatīk grumbuļainie ceļi, bet ceļmalas aizaudzējam! Kā var normāli šādu ceļu nogreiderēt, cik

ilgi žūst šāds ceļš pavasarī vai pēc lietavām?! Daudz malkas var sagatavot, nemaz neskarot mežā augošos kokus, tikai sakopjot ceļmalas, lauku malas, izzāģējot krūmājus. Tāpēc aicinu šajā gadā vairāk domāt un arī darīt, lai pašiem un citiem prieks par padarīto!

Par cūku mēri

Sakarā ar Latgales pusē konstatēto cūku mēri, lūdzu, **nekavējoties** ziņot, ja mežā tiek atrastas mirušas meža cūkas! To, vai tās ir gājušas bojā medību rezultātā vai slimības dēļ, noskaidros speciālisti !!!

Par suņiem...

Kā katru gadu, aicinu suņu īpašniekus nopietnāk pieskaņot savus četrkājainos draugus! Lūdzu, nelaidiet tos nepieskaņītus skraidīt savā vaļā pa mežiem! It sevišķi ja klaiņot pa mežu dodas vairāki suņi. Beidzamo bargo ziemu laikā daudzu stirnu bojāejā ir vainojami apkārt klejojošie suņi.

Aicinu uz sapratni šai jautājumā.

Dzintars Akmentiņš,

Centrālvidzemes virsmežniecības
Sarkaņu apgaitas mežzinis, mob.t. 22006935

Par izmaiņām sociālajā jomā

Saeima aizvadītā gada nogalē ir pieņēmusi izmaiņas vairākos sociālās jomas darbu regulējošos likumos. Šeit pieminēšu tikai tos jauninājumus, kuri attiecas uz pašvaldību sociālo dienestu kompetenci. Ievērojams atbalsts tiks sniegts cilvēkiem ar invaliditāti, tostarp bērniem, jo izmaiņas likumdošanā paredz, ka no 2013.gada 1.janvāra bērniem no 5 līdz 18 gadiem ar invaliditāti un pieaugušiem ar I, II grupas invaliditāti būs pieejami asistenta pakalpojumi pašvaldībās līdz 40 stundām nedēļā.

Lai pakalpojumu saņemtu, jāvērsas pie sociālā darbinieka un jāiesniedz šādi dokumenti: iesniegums ar lūgumu piešķirt asistenta pakalpojumu, Veselības un darbības ekspertīzes ārstu valsts komisijas (VDEĀVK) atzinums par asistenta pakalpojuma nepieciešamību pieaugušajam vai VDEĀVK izsniegts atzinums par īpašas kopšanas nepieciešamību sakarā ar smagiem funkcionāliem traucējumiem bērniem. Šis pakalpojums dos iespēju cilvēkiem ar funkcionālajiem traucējumiem kļūt mobilākiem – apmeklēt skolu, saņemt vajadzīgos pakalpojumus iestādēs un iesaistīties sabiedriskajā dzīvē.

Asistenta pakalpojumu būs tiesīga sniegt

fiziska persona, kurai ir pieredze cilvēku ar invaliditāti aprūpē vai kurai ir izglītība pedagoģijas, veselības, psiholoģijas vai sociālā darba jomā.

Cilvēki ar pirmās grupas redzes invaliditāti, kas jau šobrīd saņem pabalstu par asistenta izmantošanu 10 stundas nedēļā, uz apmaksātu asistenta pakalpojumu pašvaldībā varēs pieprasīt tikai tad, ja asistenta pakalpojums viņiem būs nepieciešams vairāk nekā 10 stundas nedēļā. Vienlaikus nevarēs saņemt gan pabalstu, gan pakalpojumu.

Jāatgādina, ka jau no 2012. gada 1. septembra 5-18 gadus veciem bērniem un pilngadīgiem cilvēkiem ar I vai II invaliditātes grupu ir iespēja saņemt no valsts budžeta apmaksātu asistenta pakalpojumu pārvietošanās atbalstam un pašaprūpes veikšanai pirmskolas izglītības, vispārējās pamatizglītības, profesionālās pamatizglītības, arodizglītības, vispārējās vidējās izglītības un profesionālās vidējās izglītības iestādēs.

Savukārt cilvēkiem ar dzirdes traucējumiem būs pieejami surdotulka pakalpojumi līdz 120 stundām gadā. Šo pakalpojumu nodrošinās Latvijas Nedzirdīgo savienība.

Ir veikti grozījumi arī Sociālo pakalpo-

jumu un sociālās palīdzības likumā, paredzot, ka valsts apmaksāti sociālās rehabilitācijas pakalpojumi darbības atjaunošanai būs pieejami visām nodarbinātām personām ar funkcionāliem traucējumiem. Līdz šim likums paredzēja, ka pakalpojumu var saņemt darbspējīgas personas ar funkcionālajiem traucējumiem.

Izmaiņas skar arī garantēto minimālo ienākumu līmeni (GMI). Šogad GMI vienam cilvēkam noteikts 35 latī mēnesī. GMI pabalstu piešķir ģimenei, kura atzīta par trūcīgu un kuras ienākumi nesasniedz garantēto minimālo ienākumu līmeni. GMI pabalsta apmēru aprēķina kā starpību starp Ministru kabineta noteikto GMI līmeņa summu ģimenei un ģimenē ietilpstošo cilvēku kopējiem ienākumiem mēnesī. Jāuzsver, ka valstī tiek finansētas ļoti labas programmas, kuras nodrošina pietiekami lielu atbalstu, lai palīdzētu bez darba esošajiem cilvēkiem atgriezties darba tirgū, un jācer, ka 2013.gadā ikviens gribēs pats nopelnīt iztiku sev un savai ģimenei.

Lai jums visiem laimīgs, pārticīgs, mierīgs, veselīgs, mīlestības pilns 2013.-Čūskas gads!

Staņislava Pommere, sociālā darbiniece

INFORMĀCIJA

Lauku atbalsta dienests izsludina atklāta konkursa projektu iesniegumu pieņemšanu Eiropas Savienības Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un Lauku attīstības programmas (LAP) pasākumam “**Infrastruktūra, kas attiecas uz lauksaimniecības un mežsaimniecības attīstību un pielāgošanu**” saskaņā ar Ministru kabineta 2009. gada 14. jūlija noteikumiem Nr. 783 “Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu atklātu projektu iesniegumu konkursa veidā lauku un zivsaimniecības attīstībai” un Ministru kabineta 2008. gada 23. septembra noteikumiem Nr.792 “Valsts un Eiropas Savienības piešķiršanas, administrēšanas un uzraudzības kārtība pasākuma “Infrastruktūra, kas attiecas uz lauksaimniecības un mežsaimniecības attīstību un pielāgošanu” īstenošanai”.

Ceturtais kārtas projektu iesniegumu pieņemšana notiks no 2013. gada 8. februāra līdz 2013. gada 11. martam.

Ceturtais kārtas pieejamais publiskais finansējums ir 3 000 000 LVL (trīs miljoni) latu šādā sadalījumā:

Valsts SIA “Zemkopības ministrijas nekustamie īpašumi” ir 1 400 000 LVL (viens miljons četri simti tūkstoši latu);

Pārējie atbalsta pretendenti (fiziskas vai juridiskas personas, pašvaldības) ir 1 600 000 LVL (viens miljons seši simti tūkstoši latu).

Kārtā projektu iesniegumu īstenošanas beigu datums ir astoņpadsmit mēneši no Lauku atbalsta dienesta lēmuma pieņemšanas par projekta iesnieguma apstiprināšanu.

Projekta iesnieguma veidlapa un metodiskie norādījumi tās aizpildīšanai ir atrodami mājaslapā www.lad.gov.lv sadaļā - ES atbalsts.

Projektu iesniegumi jāiesniedz Lauku atbalsta dienesta reģionālajās lauksaimniecības pārvaldēs (reģionālo lauksaimniecības pārvalžu adreses ir atrodamas mājaslapā: www.lad.gov.lv) vai Lauku atbalsta dienesta Centrālā aparāta Klientu apkalpošanas daļā Rīgā, Republikas laukumā 2, 3.stāvā, 308. kabinetā (tāl.67027693, 67027684).

Lauku atbalsta dienesta paziņojums

Lauku atbalsta dienests izsludina projektu iesniegumu pieņemšanu Eiropas Savienības Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un Lauku attīstības programmas (LAP) pasākumam “**Lauku saimniecību modernizācija**” saskaņā ar Ministru kabineta 2009. gada 14. jūlija noteikumiem Nr.783 “Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu atklātu projektu iesniegumu konkursa veidā lauku un zivsaimniecības attīstībai” un Ministru kabi-

neta 2010. gada 1. novembra noteikumiem Nr.1026 “Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu atklātu projektu iesniegumu konkursa veidā pasākumam “Lauku saimniecību modernizācija””.

Trīspadsmitās kārtas projektu iesniegumu pieņemšana atbilstīgām lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvajām sabiedrībām notiks no 2013. gada 8. februāra līdz 2013. gada 11. martam.

Trīspadsmitās kārtas pieejamais publiskais finansējums atbilstīgām lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvajām sabiedrībām ir 1 600 000 LVL (viens miljons seši simti tūkstoši latu).

Iesniegto projektu īstenošanas beigu datums, ja tiek veiktas investīcijas ražošanas pamatlīdzekļu iegādei, ir astoņi mēneši, ja tiek veikta būvniecība un rekonstrukcija – astoņpadsmit mēneši no LAD lēmuma pieņemšanas par projekta iesnieguma apstiprināšanu.

Projekta iesnieguma veidlapa un metodiskie norādījumi tās aizpildīšanai ir atrodami mājaslapā: www.lad.gov.lv sadaļā ES atbalsts.

Projektu iesniegumi jāiesniedz LAD reģionālajās lauksaimniecības pārvaldēs vai LAD Centrālajā aparātā Klientu apkalpošanas daļā Rīgā, Republikas laukumā 2, 3.stāvā, 308.kabinetā (tāl. 67027684, 67027693).

Daudz baltu dieniņu!

Darbs sagādā prieku

Ziemassvētku laikā nozīmīgu dzīves jubileju savās mājās svinēja Zaiga Norvile. Sveicēju vidū gan radi, gan kaimiņi, gan draugi, jo kā gan citādi – Zaiga vienmēr bijusi darbīga, dzīvespriecīga un sabiedriska sieviete. Sarkanieši un tuvākās apkārtnes cilvēki viņu vairāk iepazīši kā godu saimnieci. To, cik galdu uzklāts un cik mājās pabūts, pati jubilāre uzskaitījusi nav, bet to, ka ļoti, ļoti daudz tas ir – pavisam droši.

Esmu vietējā vairākās paaudzēs

Lai arī dzīves ceļi ir veduši projām plašajā pasaulē, Zaiga ir vietējā un Poļvarkas puse Sarkaņu pagastā ir savējā vairākās paaudzēs. „Gaitnieku” mājas, kur mīt jubilāre, ir viņas tēva dzimtas mājas, turpat netālu, mammas dzimtas mājas, dzīvo brālis Ivars. Zaigas tēvs savulaik tajās mājās ieprecējies. Svārpstonu dzimta visos laikos ir bijuši čakli un darbīgi cilvēki. Ulmaņlaikā ģimenei piederējuši vairāki desmiti hektāru zemes. Pēc izsūtījuma tētis ar mammu atgriezušies savās mājās, kur turpinājuši čakli strādāt. Bijusi pat sava lapsu ferma. Zaiga ar Jāni sākumā dzīvojuši Zalvē, netālu no Nereņas, vēlāk Lubānā, kur Zaiga strādāja pastā. Kad Jānim piedāvāts darbs kolhozā, ģimene atgriezās Sarkaņu pusē. Nu jau 35 gadi, kopš Zaiga dzīvo un saimnieko „Gaitniekos”.

Laiks, kas pavadīts svešumā

Svārpstoniem, tāpat kā daudzām citām latviešu ģimenēm, nācās izbaudīt izsūtījumu Sibīrijā, Amūras apgabalā. 1949. gada martā, kad Zaiga mācījās 4.klasē, visa ģimene tika izsūtīta. Jau Latvijā esot, Zaiga bija iemācījusies daudzus darbus. Neskatoties uz to, ka izsūtījuma laikā viņai bija tikai 12 gadi, dzīve piespieda būt pieaugušakai. Nācās pieņemt lēmumus, veikt uzticētos darbus, jo cita varianta vienkārši nebija. Vietējā skolotāja no mācībām brīvajā laikā Zaigai

uzticēja auklēt savu meitiņu, tāpat vairāk nekā uz nedēļu atstāja viņas pārziņā arī saimniecību ar govīm un cūku. Kā sarunas laikā atzina pati Zaiga, izsūtījumā daudz palīdzēja labās krievu valodas zināšanas, kas tika apgūtas, vēl mājās esot. Kara gados uz Latviju tika izsūtītas divas krievu jaunietes, kas pie saimniekiem dzīvojušas un strādājušas. Mazā Zaiga ar viņām pavadījusi daudz laika, un valoda apgūta pati par sevi. Tā kā tēvs tika apcietināts uz 25 gadiem un no ģimenes nošķirts, pēc 7. klases beigšanas viņai nācās sākt patstāvīgas darba gaitas. Darīti visdažādākie darbi, arī sadzīviski viegli nebija. Bieži vien ēdienreizē bija tikai kazas piens vai kāds plācenis no sojas pupiņām vai samalti graudi. Bet, kā atzīst pati jubilāre, jaunībā var izturēt ļoti daudz. Pēc nostrādātas darba dienas pietika spēka vakarā aiziet uz dejām. Spilgtā atmiņā palikusi Sibīrijas skaistā daba, kad pavasaros, pēc bargās ziemas, visur ziedēja rododendri un peonijas. Neaizmirstami atmiņā palikuši divstāvēgie pasažieru kuģi, kas peldēja pa Bejas upi. 18 gados Sibīrijā satikta mūža mīlestība Jānis, ar kuru kopā tad arī atgriezās Latvijā.

Jebkurš darbs man liekas interesants

Kā atzīst jubilāre, jebkurš darbs liekas interesants. Kas tik dzīvē nav darīts – audzētas puķes, pīti sēru vainagi, austas segas no dabas materiāliem, klāti svētku galdi visdažādākajām gaumēm, arī ārzemniekiem. Tas viss sagādājis prieku un arī nopelnīt varējies tīri labi. Sarunas laikā Zaiga uzsver, ka nevar saprast, kā var dzīvot, neko nestrādājot. Ja ne sabiedrībai, tad vismaz sev. Kaut vai kādu puķīti iestādīt vai dārzenu vagu uzrakt. Tas taču viss pašiem vien ir.

Pirmā zupa dzīvē uzvārīta 12 gadu vecumā izsūtījumā, kad priekšniecība viņai likusi to pagatavot strādniekiem. Sastāvdaļas gan gauzām vienkāršas – ūdens, prosa un eļļa. Tāda tad arī bija strādnieku ikdienas ēdienreize tālajā Krievzemē.

Dzīvojot Lubānā, divus gadus Zaiga apmeklējusi kulinārijas kursus. Tie bijuši paši pamati. Kā atzīst pati jubilāre, ja ir interese, iemācīties var visu. Katru ēdienu var pilnveidot, uzlabot tā garšas īpašības, vajag tikai darīt. Pamazām tā lieta aizgājusi. Nevar ne saskaitīt, cik pa šiem gadiem galdu uzklāts, cik tortu izcepts. Bijuši brīži, kad „Gaitnieku” virtuves galds pilns ar tām. Visas rindā saliktas un vienlaicīgi tika dekorētas. Lubānā dzīvojot, Zaiga beigusi arī aušanas kursus. Viņas austās segas no dabas materiāliem bijušas pieprasītas un pabijušas arī izstādēs.

Vēl viena Zaigas lielā aizraušanās – ziedi. Savulaik tulpes un gladiolas pārdošanai audzētas. Tagad tas viss vairāk savam priekam. Kad vēl nebija uzceltas lielās siltumnīcas, daudz tika gatavoti sēru vainagi. Vienā reizē pat 15. Tad ļoti noderējuši

Jubilāre kādā no vasaras pasākumiem.

pašas audzētie ziedi. Ziemā sausās puķes, vasarā kaut kas no pašu dobes, jo veikalos tāda izvēle kā tagad pat sapņos nerādījās. Ar sausziedēm bijuši piekarināti pilni bēniņi.

Darbs ir bijis vienmēr, bet arī pasaule apskatīta krustu šķērsu. Pabūts Gruzijā, iepazīta visa Vidusāzija, Moldāvija, Lietuva, Igaunija, Ukraina. Kijevā vien pabūts reizes trīs.

Atliek vien pabrīnīties, kā tas viss paspēts un izdarīts.

Sev novēlu veselību

Vaicāta par šodienu, jubilāre atzīst, ka dzīve ir tāda, kādu paši to izvēlamies dzīvot un turpina, – pensionāri ir dažādi. Vieni tikai čīkst, bet citi arī strādā. Lai arī tīri labi varētu iztikt ar pensiju, Zaiga atzīst, ka bez darba nodzīvot nevarētu. Viņai ļoti patīk skatīties, kas izaugs no iestādīta stādīņa vai iesētās sēkliņas, kādi izšķīlies cālēni, kādi trusēni piedzims. Gribas iet un visam būt klāt. Bez tā nevarēšot arī turpmāk, lai tikai veselība turētos. Un nav jau tā, ka tiek tikai strādāts. Daudz laika tiek pavadīts pie televizora. Ļoti iecienītas ir Krievijas programmas. Šad un tad kāds aizvīzina uz Madonu iepirkties vai paciemoties pie radiem, draugiem. Lieli palīgi saimniecībā ir Artis, Ilona, Mairis un Dairis. Visi lielākie un smagākie darbi uz viņu pleciem. Tāpat roku rokā dzīve rit ar brāļa Ivara ģimenei. Ir labi kaimiņi. – “Ir nodzīvots diezgan garš un ļoti interesants mūžs, un katra diena joprojām piedāvā ko interesantu un patīkamu,” tikšanās reizes nobeigumā saka Zaiga.

Atliek vien pievienoties Zaigas vēlējumam sev – veselību, jo viss pārējais, ja vien ir vēlšanās un interese, notiek tā, kā pats to esi iecerējis un vēlies.

Valdas K. teksts, foto no personīgā arhīva

Bērniecībā, kopā ar vecākiem Poļvarkā.

Skolu decembra sniegā
fotografēja I. Sudāre

Vārds redaktorei

Visi jau zina, ka mums skolā bija Latvijas svētku nedēļa, kurā bija daudz pasākumu. Viens no tiem bija viktorīna,

kur skolēni izrādījās diezgan gudri jautājumos par skolu. Bija arī ekskursija pa pagastu. Jā, tā bija jauka laika pavadīšana. Militarizētā stafete? Tas pasākums visiem patika vislabāk, jo lika izkustēties. Bija divi jauki koncerti. Manuprāt, arī šī svētku nedēļa bija izdevusies.

19. novembrī sākās labo darbu nedēļa, kurā tika aicināts piedalīties ikviens. Tu vari izdarīt jebko labu, un ļoti iespējams, ka tevi kāds pat paslavēs. Visvairāk labo darbu nedēļā piedalījās 3./4. klase, ierakstot padarīto labo darbu grāmatiņā. Novēlu jums kārtīgi mācīties un darīt labus darbus!

Skolā jau ir apzīmētas kāpnutelpas sienas. Tur ir attēlotas dažādas epizodes no skolas ikdienas. Ziemassvētkiem daudz gatavojās mazās klases. Novēlu jums un jūsu ģimenēm jauki pavadīt brīvdienas!

Anna Teicāne 7. kl.
Fotografēja I. Sudāre

1.klasē

Laumu Škutāni,
Karīnu Ričigovu,
Kārli Krepu,
Aivi Dauguli,
Egiju Volkovu,

2.klasē

Keitu Ukriju,
Ketiju Pojarkovu;
Samantu Ukriju,
Ramonu Kažoku,

3. klasē

Tomu Jansonu,
Oskaru Simtnieku,
Samantu Silajāni;

4. klasē

Agiju Lazdiņu;

5. klasē

Tīnu Nagli;

8.klasē

Ričardu Vēveri.
Dairi Svārpstonu.

Visu klašu labinieki pie svētku eglītes. Fotografēja I. Sudāre

Laika rats lēni, bet neapturami ir apgājis savu apli. Atkal mēs esam ceļā – Ceļā uz laimi, Ceļā uz zvaigznēm, Ceļā uz cerībām, Ceļā uz nezināmo, Ceļā uz prieku, Ceļā uz labākiem laikiem, Ceļā uz sapni, Ceļā uz dzīvi – kāda tā ir.

Tici sapnim – tas piepildīsies,

Ceri uz brīnumu – un tas nāks,

Mīli! Un pasaule atsmaidīs pretim daudz sirsniņāk!

Piedod tiem, kas pāri tev darījuši!

Uzsmaidi tiem, kas tevi aizmirsuši!

Pasaki labu vārdu tiem, kas tevi nolieguši!

Atver durvis tiem, kas savējās tavā priekšā aizvēruši!

Mīli no sirds, nesavtīgi cieni citus, sagādā saviem tuvākajam īstenu pārsteiguma prieku, pažēlo otru un neskopojies ar vārdiem, kas tik daudz šajā pasaulē spēj mainīt... Tici tam, kaut tas šķiet tikai tāds sīkums...

Ja tā paveramies apkārt, tad visu mūsu dzīvi veido sīki nieciņi, maztiņas lietiņas un notikumi, kas, cits pie cita pievelkoties, veido sirds labsajūtu, ko saucam par laimi.

Laimīgu Jauno gadu! Lai katra diena ir patiesas, pilnvērtīgas dzīves vērtā!

Jūsu Sarkaņu skolas direktore Baiba Pētersone

Rihards Evardsons, Adriāns Anševics, Dairis Svārpstons, Niks Kampe, Vairis Skurulis saņēmuši projekta „Dāvini savai Latvijai” organizatoru atsūtīto pateicību par piedalīšanos Likteņdārza tapšanā. Fotografēja I. Sudāre

SKURSTENIS

Līnas Nagles zīm.

Par mācību rezultātiem 1. semestrī sveicam

Ar dzejoļiem uzbur gadalaikus

21. novembrī Liezēres bērnudārzā notika kārtējais jauno runātāju rīts „Rīti, rīti, valodiņa!”. No mūsu skolas piedalījās sešgadniece **Patrīcija Kuba**. Dzejoļu tēma – gadalaiki. Ik pa brītiņam bērni uzbūra pavasari ar taurēni, pienēnēm, vasaru ar iedegušu degunu, rudeni, bagāto vīru, un ziemu ar sniega kupenām. Mūsu Patrīcija ar M. Laukmanes dzejoļi „Brīnums” runāja par visiem gadalaikiem, paslavējot katru no tiem. Klausītāji bija patīkami pārsteigti, jo Patrīcija runāja pārliecinoši un izteiksmīgi. Visus dalībniekus uzmundrināja un pasākumu vadīja Zemes māte (audzīte). Katrs dalībnieks saņēma dāvanīņu un pateicību. Sekoja rotaļas un dejas, un fotografēšanās. Tas Patrīcijai patika vislabāk. Nobeigumā saņēmām grāmatiņu ar visu 18 dalībnieku izvēlētajiem un skandētajiem dzejoļiem.

Paldies skolotājai Guntai Apelei par ieguldīto darbu, sagatavojot Patrīciju jauno runātāju pasākumam!

Mārīte Lukašuna, audzinātāja

Patrīcija Kuba jauno runātāju pasākumā „Rīti, rīti, valodiņa!”.

Fotografēja M. Lukašuna

Mārtiņdienas noskaņā

Ar Mārtiņdienas dziesmām, ticējumiem, maskām un rotaļām jaunākie bērni ieskandināja svētku nedēļu skolā. Ar labi iegaumētām un skanīgi norunātajām tautasdziesmām sākumskolas skolēni

atgādināja par tautas tradīcijām un norisēm rudens pavadīšanas un ziemas gaidīšanas laikā. Maskās tērptie bērni dzīvespriecīgi ieskandināja Latvijas svētku nedēļu.

Pirmklasnieki ir Mārtiņdienas budēlīši.

Mārtiņdienas pasākumā iesaistās arī paši mazākie – pirmsskolas grupiņa.

Fotografēja I. Sudāre

Brauciens pa pagastu

Visa mūsu skola bija ekskursijā pa Sarkanu pagastu. Mēs skatījāmies bijušās skolas pagastā, kā arī klausījāmies par šo skolu vēsturi, ko pastāstīja skolotāja G. Apele. Kopā mēs apmeklējām trīs skolu ēkas: Patkulē, Aizkuļā un Bikšērē. Pa ceļam

apraudzījām lielo Īvānu Velnakmeni. Daži skolēni, kas pie tā tika pirmie, uzkāpa tajā. Bijām priecīgi par šī akmens apraudzīšanu. Kādu brītiņu paklausījāmies teikas un ticējumus par Velnakmeni, kurus stāstīja 5., 6. klase. Bija ļoti jauki tikt uz Rēķu kalnu. Tur

mēs varējām skraidīt gan uz priekšu, gan atpakaļ no kalna. Man (Kitijai) šī ekskursija patika tāpēc, ka es nebiju zinājusi par šiem senajiem objektiem. Mums patika!!!

Kristīne Liptova
7.kl.,

Kitija Strazdiņa
5.kl.

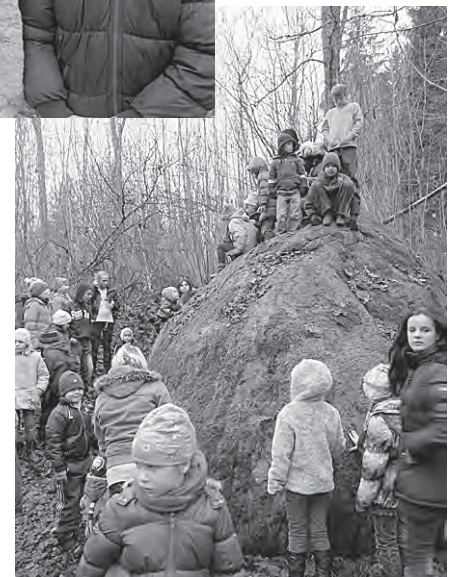
Fotografēja I. Svārpstone

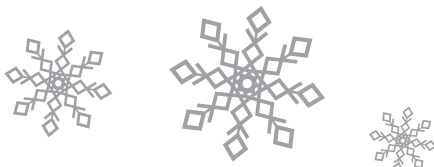
Sarkanu augstākajā vietā – Rēķu kalnā.

Par skolu Patkulē stāsta skolotāja Gunta Apele.

Apciešojam Īvānu Velnakmeni.

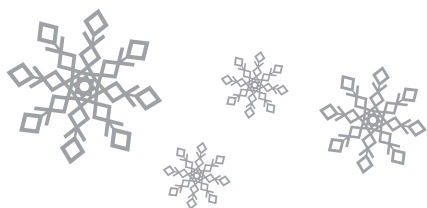

Ko zinām par skolu

15. novembrī mūsu skolā notika viktorīna. Skolēni tika iedalīti divās grupās: mazajos (1.-4. klase) un lielajos (5.-9. klase). Šo grupu skolēni tika sadalīti 3 komandās. Tika uzdoti jautājumi par dažādām jomām gan saistībā ar skolu, gan ar citām lietām. Pēc jautājumiem komandu pārstāvji izlozēja vārdus, no kuriem nācās izveidot dziesmu. Vēlāk grupām tika iedotas lapas, kurās bija attēlotas fotogrāfijas ar dažādām vietām mūsu skolās, un bija jānosaka, kurā telpā atrodas attēlotie priekšmeti. Un vēl grupu pārstāvji izvēlējās vienu no trim kastēm, kurās bija kāds priekšmets. Komandai bija jāatmin, kam (kuram skolotājam/-ai) pieder šī lieta.

Šajā viktorīnā bija uzvarētāji! Mazajā grupā uzvarēja 3. komanda, kurā bija – Aivis, Aigars, Samanta, Egija, Kristaps, Sintija un Elīna. No lielo grupas uzvarēja 2. komanda, un tajā sadarbojās – Vairis, Niks, Adrians, Kristīne un Tīna. Šī viktorīna pierādīja, cik daudz skolēni zina par skolu. Izrādījās, ka mūsu zināšanas ir samērā labas.

Ričards Vēveris 8.kl.

Komandas sacensības stafetē

13. novembrī pie skolas norisinājās militarizētā stafete. Sacensības sākās pēc pusdienu pārtraukuma. Piedalījās 8 dažādas komandas: „Krāsainie rūķīši”, „Vīri melnā”, „Trakie tūpi”, „Terminatores”, „Čeviki”, „Jā/Nē”, „Siāmas ...”, „Sportiskie”.

Vienā no stafetes etapiem – šaušana mērķī. Tēmē Mikuss Liepiņš.

Katrs 2. klases skolēns svētku nedēļai sagatavoja valsts kontūru, akcentējot Latvijai svarīgo. Ramonas Kažokas veikums.

Trāpīgam metienam mērķī gatavojas Niks Meščerskis.

Bija dažādas aktivitātes (skrējiens ar ekipējumu, ar gāzmaskām, ar šķēršļu pārvarēšanu, šaušana, „granātu” mešana, „ievainotā” nešana ar nestuvēm). Par katru neiegūtu punktu šaušanas un mešanas disciplīnā tika pieliktas soda sekundes.

Rezultāti: 1.vieta „Čevikiem” (Tīna, Kitija, Māris, Niks M., Aigars), 2.vieta „Jā / Nē” (Vairis, Dairis, Juris, Niks K.), 3.vieta „Krāsainajiem rūķīšiem” (Oskars, Aigars, Līga, Samanta, Agija) Stafetes laikā daudziem aizrāvās elpa no vēsā gaisa. Varbūt no satraukuma, piepūles? Cerams, ka visiem stafetes diena patika! ☺

Līna Nagle 8.kl.

Fotografēja I. Svārpstone

Ziemassvētki „Skurstenim”

Ceturtdien, 13. decembrī, skolas avīzes „Skurstenis” veidotājiem notika tusiņš par godu Ziemassvētkiem. Pasākumā piedalījās 11 redakcijas dalībnieki un skolotāja.

Programmā bija gan talantu šovs, gan „Laires aka” (loterija), kā arī spēles un cienāšanās.

Kopā mums bija daudz jauku talantu: dziedāja Anna un Līna, dejoja Kristīne un

Talantu šovā muzicē Tina Nagle.

Anna, Ričards spēlēja klavieres, Tīna spēlēja flautiņu, Keita runāja dzejolīti. Elīna teica, ka viņas talants ir izšūt krustdūrienā. Skolotāja aicināja noteikt šokolādišu nosaukumus pēc nogaršotajiem gabaliņiem.

Anna Teicāne 7.kl.

„Skursteņa” veidotāji labā noskaņā darbojās Annas vadītajā izsiņu uzzīmēšanas konkursiņā, pūta no sirds papīra zivtiņas Agijas organizētajā spēlē, bet vislielākā smiešanās iznāca Rīčarda piedāvātajā atrakcijā, ko iesākām ar košu balonu uzmanīgu piepūšanu, bet tam sekoja pavisam nenopietna, bet pārsteidzoši skaļa „spridzināšana”, uzsēžoties balonam virsū. Labu brīdi skolēni spēlēja Tīnas līdzī atnesto spēli „Monopols”. Domāju, ka loterijā izlozētās

dāvaniņas un cienastiņš kopīgi pavadītās vairāk nekā 2 stundas padarīja vēl tīkamākas. Vēlu avīzes veidotājiem labu noskaņu un jauku sadarbību arī ikdienā un „Skursteņa” veidošanā!

Inese Sudāre, skolotāja

Fotografēja I. Sudāre

Viena no atrakcijām sākas ar balonu piepūšanu.

Kopīgā „Monopola” spēlēšana.

Mans skolas stāsts

Kāpņu telpas sienas kļuvas dzīvespriecīgas un runājošas, jo kāpienā no pirmā stāva uz otro skatāmi krāsaini zīmējumi – ainiņas no skolas ikdienas. Darbs tapis pēc projektu konkursā iegūtā atbalsta (naudas līdzekļi) un kopīgas skolēnu un skolotāju darbošanās ar krāsām un otām. Paldies visiem, kas atsaucās un iesaistījās projekta realizēšanā! Skices zīmējumiem veidoja mūsu skolas absolvente, tagad Rīgas Dizaina un mākslas vidusskolas Interjera dizaina 3. kursa audzēkne Laura Ščedrova, kas par savu ieceri avīzei „Sarkāņu Ziņas” pastāstīja:

„Zīmējot skices par skolas tēmu, nedomāju, ka tas ir tikai mans skolas stāsts. Svarīgāks likās tas, ko ar savu zīmējumu varu pastāstīt citiem. Skola mums visiem ir viena ar visu, kas tajā notiek un kas tajā ir piedzīvots. Tur sava vieta ir grūtībām, kritumiem, pacēlumam un priekam. Tas viss ir katrā bērņā. Mēģināju savas atmiņas parādīt no dažādiem skatu punktiem, atkāpjoties no tradicionālā redzējuma. Ceru, ka patiks un ka mana ideja uz gaitenā sienām iedzīvosies, jo skolas laiks ir brīnišķīgs, ko var nosaukt par dzīvošanu lielā ģimenē, kur katram ir sava vieta un pienākumi.”

Zīmējumus krāsojām vizuālās mākslas, mājturības stundās un brīvajā laikā. Krāsas ir košas, zīmējumi apvilkti ar melnu, labu marķieri. Sienas zīmējumus izkrāsoja gandrīz vai visi 5.-9.klases skolēni, pa kādam arī no jaunākām klasēm. Tagad sienas ir krāsainas. Ceru, ka uzzīmētais visiem patīk.

Līna Nagle 8.kl.
Fotografēja **I. Sudāre**

Darbā ieinteresētas ir arī Līga Treikala un Kitija Strazdiņa.

Divi pēc Lauras Ščedrovas skicēm veidotie zīmējumi.

Līna Nagle rūpīgi izkrāso zīmējuma sīkās detaļas.

Laika un pacietības krāsošanā pietiek arī Mārim Kalniņam.

Svētkus ieskandina paši mazākie

Pirmdienas, 17.12., pusdienlaikā pirmskolas grupiņas audzēkņi kopā ar audzinātāju aicināja vecākus uz gadskārtējo Ziemassvētku ieskaņas koncertu, lai paleptos ar to, ko pa

šiem dažiem mēnešiem iemācījušies. Bija rotaļas, dejas kopā ar vecākiem un, protams, dzejoļi, ko bērni samācījušies, lai piektdien tos pie eglītes skandētu Ziemassvētku vecītim, bet dzejoļi gari, izteiksmīgi izpildīti, aplausu pavadīti, cits pēc cita skanēja varenī. Audzinātājas stāstīja vecākiem, ka jā māca bērni ticēt brīnumiem, jā māca noticēt sev, savām spējām un veiksmei, tad arī tā būs. Nu ir eņģeļi... ir! Un mēs jūtam viņu klātbūtni.

Mārīte
Lukašuna,
audzinātāja

2. klase izveidojusi īsti ziemīgas glezniņas. Fotografēja I. Sudāre

Pirmskolas grupiņu jau pēc brīža pārsteigs pirmklasnieki ar ludziņu. Fotografēja I. Sudāre

Ziemassvētku koncertā visi kopā

20. decembrī liela un kopīga uzveduma veidā izskanēja skolas eglītes koncerts. Programmas vadītāja Kitija Strazdiņa ar sirsnīgām dzejas rindām sasaistīja priekšnesumus, kad klavieru (skolotāja Daiga Matroze) un ģitāru (Ričards Vēveris, Dairis Svārpstons, skolotāja Ilona Svārpstone, skolotājs Arturs Kloppe), un saksofona (Pēteris Lipstovs) pavadījumā izskanēja klusinātas, bet kopīgi dziedātas Ziemassvētku dziesmas, tika izteiksmīgi skandēti dzejoļi (Lauma Škutāne, Patrīcija Kuba). Tik ļoti gaidīto svētku prieks tika izdejots gan tautisko, gan sporta deju soļos, ko ar ritma plaudēšanu no sirds atbalstīja skatītāji.

Gan mazajiem aktieriem, gan skatītājiem gaidīts brīdis ir ludziņu izrādīšana un skatīšanās, kad lelles vai personāža tērps (lielākoties skolotājas Guntas Apeles roku darbs) ļāva tā īsti iejusties lomā un to izspēlēt. Vispirms skatījāmies leļļu ludziņu „Ežuka jaunais katliņš”, kur darbojās 3. un 4. klases skolēni. Tad pirmklasnieki varenīgi iejutās kazlēna skaitāmajos desmit braucējos priekšnesumā „Kazlēns, kas prata skaitīt”. Pavisam mūsdienīgu morāli 2. klases skolēni izspēlēja ludziņā „Kas man par to būs”, atgādinot, ka varam kaut ko labu paveikt arī pavisam nesavtīgi un no sirds.

Tradicionāli skolas eglītes pasākumā tika cildināti labinieki mācībās. Skolas direktore tāpat paldies teica visiem, kas piedalījās projekta „Mans skolas stāsts” zīmējumu tapšanā uz gaitēna sienām.

„Svētki nāk un aiziet...” Tā izskanēja un ar laba vēlējumiem Ziemassvētkos un Jaunajā gadā beidzās skolas eglītes pasākums zālē, bet skolēnus vēl viens otrs pārsteigums gaidīja klasēs.

Inese Sudāre, skolotāja

1.-4. klases dejojotāji.

Mazais kazlēns (Egija Volkova) saskaita braucējus.

No „Skursteņa” īsziņām

7. klase. Šomēnes gandrīz visi sadzīvo labi. Klase jau tiek rotāta. Uz loga, kā jau visā skolā, ir balti bumbiņi. Uz palodzes ir maza eglīte un dāvanas. Pie sienām ir sniegpārslīņas un uz skapja – zelta virtene. Visi gaida Ziemassvētkus, dāvanas un eglīti. Šķiet, klasē būs sekmīgas atzīmes. Annai tuvojās dzimšanas diena. Klase atkal vāc naudu dāvanai. Novēlam visiem priecīgas brīvdienas!

Anna Teicāne 7. kl.

5./ 6. klase. Mūsu klase ir puslīdz izrotāta. Klasē mums ir puzuri, egle un adventes vainags. Mums liekas, ka šis mācību pusgads ir pagājis ļoti ātri. Priecīgus Ziemassvētkus!!!

Kitija Strazdiņa 5. kl.

Bibliotēka. 15 bērni ir aizpildījuši Bērnu žūrijas anketas. No 17. decembra līdz 12. janvārim būs apskatāma rokdarbu pulciņa darbu izstāde „No aizejošā gada pūra lādes”.

Keitas Ukrijas zīmējums.

Ir arī aptamborēti mutautiņi. Apsveikumu kartītes ir, piemēram, ar sirsnīnām, podziņām, eglītēm, sniegpārslīnām, ir arī cimdi ar pērlītēm un parasti noadīti. Krellītēm ir interesantas formas. Krellītēm blakus ir auskari, ir arī interesantas zeķes, parastas noadītas zeķes ar atsevišķu tkšķi.

Kristīne Lipstova 7. kl.

3-4 gadīgie. Ziemassvētku priekšnesumā mēs skaitīsim

dzejoļus, dziedāsim dziesmiņas, kā arī dejosim. Izrotājam savu grupiņu ar eglītēm un zaķīšiem. Mēs paši līmējam eglī, kurā mirgo lampiņas. 12. decembrī mēs gatavojam ielūgumus vecākiem uz Ziemassvētku pasākumu. Markus uz skolu atnesa grāmatu „Esi gudrinieks mežā”. Tajā ir par mežu, tā dzīvniekiem un ko tie dara.

Kristīne Lipstova 7. kl.

3./4. klase. Oskars svētku dāvanā gribētu telefonu un brīvdienās braukt ar slēpēm un ragavām. Savukārt Kristaps vēlas lielu, lielu maisu ar konfektēm, kā arī braukt ar mopēdu. Kristaps atnesa klasei eglīti. Viņš novēl priecīgi un laimīgi nosvinēt Jauno gadu. Taču Agija grib mp3 dziesmu atskaņotāju ar oriģinālajām austiņām. Brīvdienās viņa vēlas iet uz Priežu kalnu un mājās sagaidīt salavēci. Agija novēl, lai priecīgi nosvinētu un noskatītos salūtu Madonā. Aigars vēlas īstu kvadraciklu. Niks no Ziemassvētku vecīša gaida, lai tas mācītos viņa vietā.

Agija Lazdiņa 4. kl.

1. klase. 12.12.12. – maģiskajā datumā – Egiju sveicām dzimšanas dienā un sviedām gaisā 7 reizes. Jauki izrotājam klasi ar sniega pārslīnām. Cepām piparkūkas kopā ar bērnuudzniekiem. Mums veicās lieliski. Pēc tam cienājāmies. Piparkūkas palika arī pirmsskolas grupiņas eglītei, lai pacienātu ciemiņus.

Keita Ukrija., Elīna Kulmane 2. kl.

Keita 4

Viss notiek!

16. novembrī jauniešu deju kolektīvs „Resgaļi” un senioru deju kolektīvs „Senči” piedalījās Latvijas gadadienai veltītajā svētku koncertā Bērzaunes pagasta Sauleskalna tautas namā.

1. decembrī Madonā tika iedegta svētku egle. Šos svētkus ievadīja Sarkanu amatiereteātris „Piņģerots” ar izrādi „Notikums mežā” Sarkanieši savās lomās jutās patiesi labi, un izteikti ziemīgajos laika apstākļos sagādāja patiesu svētku brīdi pasākuma apmeklētājiem.

14. decembrī amatiereteātris „Piņģerots” ar izrādi „Notikums mežā” ieskandināja svētku laiku Ļaudonas pagastā.

15. decembrī vokālais ansamblis „Rondo” kopā ar vietējiem dziedošajiem kolektīviem ieskandināja svētku laiku Dzelzavas kultūras namā.

18. decembrī Biksēres centrā tika iedegta svētku egle. Neskatoties uz to, ka aukstā laika dēļ izpalika Sarkanu pamatskolas skolēnu uzvedums, spožās gaismiņas egļu zaros liecināja – Ziemassvētku laiks ir klāt!

21. decembrī Sarkanu pamatskolā uz egli pulcējās paši mazākie sarkanieši, lai kopā ar Lāci (L. Vilciņa) un Zaķi (K. Vilciņa) ietu rotaļās, dejotu un sagaidītu Ziemassvētku vecīti, kas viņiem atnesa pagasta pārvaldes sarūpētās saldās dāvanas.

22. decembrī amatiereteātris „Piņģerots” ar izrādi „Notikums mežā” viesojās Liezērē, lai piedalītos pirmsskolas vecuma bērnu Ziemassvētku pasākumā.

29. decembrī amatiereteātris „Piņģerots” ar izrādi „Notikums mežā” priecēja pašus mazākos kalsnaviešus un viņu vecākus svētku pasākumā Jaunkalsnavā.

4. janvārī Sarkanu pamatskolā uz svētku pasākumu pulcējās vecākā gadagājuma sarkanieši. Kādam no viņiem tā bija

patīkama atkalredzēšanās ar savu pirmo skolu, citam – jauna iepazīšanās ar pamatskolas šaurajām, bet ļoti mājīgajām telpām. Pasākuma dalībniekus ar priekšnesumiem priecēja pamatskolas mazie aktieri un jauktais vokālais ansamblis. Fotomirkļos atmiņā tika atsaukta aizgājušās vasaras ekskursija. Neizpalika sirsniņas sarunas un kāds dejas solis grupas „Ķirmji” mūzikas ritmos. Kā atzina paši svētku viesi, nevienu vajadzīgas plašas, modernas telpas, lai justos patiesi labi.

5. janvārī Sarkanu pagasta amatiermākslas kolektīvi devās uz Aronas pagastu, kur Lauteres kultūras namā notika viņu tradicionālais gadumijas koncerts „Ikkatram gadam laimes brīdis savs”. Koncertā piedalījās deju kolektīvi „Resgaļi” un tā studija, „Labākie gadi”, „Senči”, „Geizeri”, jauktais vokālais ansamblis „Rondo” un amatiereteātris „Piņģerots”.

Koncerts bija ļoti labi apmeklēts un izpelnījās daudzus atzinīgus vārdus par sarkaniešu veidoto daudzveidīgo koncertprogrammu.

No 17. decembra līdz 16. janvārim Sarkanu bibliotēkā bija skatāma rokdarbu pulciņa darbu izstāde “No aizejošā gada pūralādes”.

**Valdas K. teksts,
Ē. Paipalas,
L. Akmentiņas, I. Bačukas
un V. Kļaviņas foto**

*Būs brīnumi, ja vien tiem noticēsim!
Būs laime tad, ja pratīsim to dot!
Būs saskaņa, ja vien to radīt spēsim!
Vien dodot citiem, varam laimi gūt!*

Paldies Sarkanu pamatskolas
direktorei Baibai un kolektīvam
par sadarbību gadumijas pasākumos
pirmsskolas vecuma bērniem un
pensionāriem!

Tautas nama „Kalnagravas” direktore
Valda Kļaviņa

EDGARA SUDĀRA piemiņai

23.08.1926. – 21.12.2012.

*Tur, kur tu aizgāji, apstājās laiks,
Norima rūpes, sāpes un bēdas.*

Nu tavi darbi, asaras, prieks

Snigs mūsu atmiņās balti kā sniegs....

Balts klusums apkļusušo mūžu dārzā.

Šai klusumā kā rūgtas lāses atvadu vārdi krīt...pateicības un piemiņas vārdi apkļusuša cilvēka mūžam... Klusajā Ziemassvētku laikā, 21. decembrī, pa baltu sniega taku Mūžībā aizgājis EDGARS SUDĀRS.

Pirms daudziem gadiem 1951. gadā Sarkaņu pusē atnāca jauni skolotāji – Elga un Edgars Sudāri. Atnāca un palika uz visu mūžu un ilgāk vēl...Akmeņi ierakstītie vārdi apkļusušo mūžu dārzā liecina, ka šeit dus Sarkaņu skolas skolotāji Elga un Edgars Sudāri. Akmens klusē, tas neko nevar pastāstīt... Bet Sarkaņu cilvēkos dzīvos viņu atstātais mantojums. Ar labo un cildeno, ko savā mūžā paveikt spējuši, laika ritumam spītējot, viņi sevi ir ierakstījuši Sarkaņu pagasta vēsturē. Ar mīlestību un pateicību sirdī pret tiem, kas mūsu ceļā gaismu ir sējuši, mēs atkal ejam rītdienai pretim.

Daudzo pavadītāju skaits klusajā kapsētā ir kā svēts apliecinājums Edgara Sudāra darbīgajam mūžam. Pateicību par kopā nostrādātajiem darba gadiem Sarkaņu skolā pauž kolēģi. Citam darba taka vijusies līdzās skolotājam Edgaram Sudāram, cits strādājis skolas direk-

tora (1974.-1991.) Edgara Sudāra vadībā. Savā darbā viņš bija prasīgs pret sevi, pret kolēģiem, pret skolēniem. Viņa darbības laikā Sarkaņu skola vienmēr ierindojās labāko vidū. Ar ziediem rokās un pateicību sirdī pavadītāju pulkā ir skolas absolventi, kuri savulaik sportiskās iemaņas apguvuši fizikultūras skolotāja Edgara Sudāra vadībā. Neatlaidīga darba rezultātā ir izauguši sabiedrībā pazīstami sportisti. Nenovērtējams ir viņa darba ieguldījums sporta jomā Sarkaņos. Ar viņa ierosmi pēc viņa izstrādāta nolikuma ir notikuši sporta pasākumi. Neviens sporta sacensības ne skolā, ne arī kolhozā nenotika bez galvenā tiesneša Edgara Sudāra stingrā un noteicošā vārda. Viņš vienmēr atrada kopēju sarunu pavedienu atpūtas pasākumos, prata iekļauties sabiedrībā, skanēja draudzīgas sarunas, sprēgāja humors. Svētku brīžos Elga un Edgars kopā ar citiem skolas ļaudīm bija kopā ar kolhoziekiem, ritēja deju solis raits. Skaistas un negaistošas, sirdi sildošas atmiņas....

Savu sportisko garu Edgars prasmīgi ieaudzinājis arī savos bērnos. Sporta stafeti Sarkaņos veiksmīgi pārņēmis Jānis Sudārs, tēva iesāktais darbs turpinās. Katram no bērniem un mazbērniem pieder tēva un vectēva gādība un rūpes, katram viņa padoms ir dots, katram sirdī ir tēva un vectēva mīlestība.

Edgars Sudārs ar krietnu un godīgu darbu, ar pozitīvu attieksmi pret sabiedrības

interesēm bija iemantojis patiesu cieņu, autoritāti un uzticību Sarkaņu sabiedrībā. Ar atbildības sajūtu, ar sapratni viņš veica arī vietējās padomes deputāta pienākumus.

Diemžēl mūža novakare viņam aizritēja šaurā lokā, atrauti no ierastās sabiedrības...Šķiet, viņa sportiskais gars, sportiskais rādījums bija viņa sabiedrotie, kas palīdzēja pārvarēt grūtos slimības gadus.

Nu rimis viss... Miers pēc dzīves trauksmes, cerībām un sapņiem, miers pēc mūža sāpēm....

Sarkaņu ļaudis vienmēr ar cieņu atcerēsies Edgara Sudāra darbīgo mūžu. Edgars Sudārs 2012. gada 27. decembrī guldīts Sarkaņu zemes klēpī.

Lai gaiša viņa mūža piemiņa!

Sarkaņu pagasta pārvaldes, Sarkaņu pamatskolas vārdā **Ērika Ozola**

Tas ir interesanti

Janvāra sākumā Biksērē viesojās ornitologs **Gaidis Grandāns**, kurš kopš bērnu dienām aizraujas ar putnu pasaules pētīšanu. Viņa brauciena mērķis izpētīt muižas klēts pagrabus, lai pārliecinātos, vai tur neziemo ļoti reti sastopama sikspārņu suga **PLATAUSAINAIS SIKSPĀRNIS** *Barbastella barbastellus* (Schreber, 1774)

Apskatot pagrabus, sikspārnis arī tika atrasts. Tas bija paslēpies velvētā pagraba sienu plaisā.

Kā pastāstīja ornitologs, platausainais sikspārnis ir ļoti reti sastopama sikspārņu suga. Tā parametri:

Ķermeņa garums 43–64 mm

Apakšdelma garums 37–43 mm

Auss garums 12–18 mm

Svars 6–13 g.

No citām sugām atšķirams pēc

platām virs pieres saaugušām, bet samērā īsām ausīm. Auss radziņš trīsstūrveidīgs ar izstieptu, nosmailotu augšējo virsotni. Spārns samērā šaurs, tā lidplēve piestiprināta pie pēdas ārējā pirksta pamata. Epiblēma šaura. Lidplēves un ausis

Sikspārnis snauž Biksēres muižas klēts sienu plaisā.

tumšbrūnas vai pelēkbrūnas. Apmatojums garš, uz muguras izteikti divkrāsains – matu pamati tumšbrūni, virsotnes iedzeltenas.

Vasarā mātītes nelielās kolonijās apmetas ēkās un āršiem spraugās vai aiz slēģiem.

Ziemo dažādās pazemes telpās – alās, pagrabos. Aukstumizturīga suga.

Medī mežmalās, dārzos, alejās koku lapotņu augstumā. Lidojums ātrs un veikls.

Pagrabos tika atrasts vēl kāds sikspārnis, bet to Gaidis Grandāns raksturoja kā biežāk sastopamus dažādās Latvijas vietās.

Sikspārni dzīvē aplūkoja un ornitologa stāstītajā ieklausījās

Valda K.,

Gaida Grandāna foto

Apsveikumi

Ne jau vienmēr ar gadiem viss
aiziet,
Ne jau vienmēr ar gadiem viss zūd.
Katra diena nes mirklīti laimes
Un ik mirkli kļūst bagātāks mūžs.
(V.Ļūdēns)

**Sveicam nozīmīgās dzīves
jubilejās decembra un janvāra
jubilārus!**

18 gadi

10.12. **Ilze Leve**
17.12. **Lāima Kazakeviča**
18.01. **Jānis Karpovs**

50 gadi

09.12. **Olga Simtniece**
11.01. **Ainārs Strekalovs**
16.01. **Juris Szulga**

60 gadi

04.12. **Aivars Purenis**
24.12. **Zenta Stepanova**
23.01. **Juris Liepiņš**
29.01. **Sarma Blumfelde**
29.01. **Smaida Sakne**

65 gadi

06.12. **Aleksandrs Vilkaušs**
12.12. **Marija Dolace**

70 gadi

05.12. **Ņina Šahno**
29.12. **Zigurds Jānis Gaillitis**
02.01. **Māris Pulkstenis**
12.01. **Mārīte Veismane**

75 gadi

23.12. **Zaiga Norvile**

80 gadi

30.01. **Aivars Liepiņš**

97 gadi

16.01. **Lilija Kampe**

*Starp dzīvības zvaigznēm daudzām
Nu arī Tavējā mirdz!
To sargās no pasaules vējiem
Vecāku mīlošā sirds.*

Sveicam!

Laimu Sakni un **Juriju
Vasiļjevu** ar **dēliņa Dāvida Jāņa**
piedzimšanu
2012. gada 18. novembrī;

Izi un **Vilni Garro** ar **dēliņa
Edgara** piedzimšanu
2012. gada 5. decembrī;

Guntu Lazdiņu un **Kasparu
Trečaku** ar **meitiņas Kristiānas**
piedzimšanu 2013.gada 10. janvārī.

1. janvārī **Kristīnei Drozdovai**
un **Edijam Stafeckim** piedzima
meitiņa Adrija, kas sevi pie-
teica kā Madonas novada pirmais
bērniņš 2013. gadā!

Informācija

Madonas novada pašvaldības domes
sēdē 28.12.2012. (protokols Nr. 27 32.p.
un 31.p.) tika pieņemti lēmumi „Par
stratēģiskā ietekmes uz vidi novērtējuma
Madonas novada teritorijas plānojuma
2013.-2025. gadiem vides pārskata
pirmās redakcijas nodošanu sabiedriskai
apspriešanai” un „Par Madonas novada
ilgtspējīgas attīstības stratēģijas 2013. –
2038. gadam pirmās redakcijas nodošanu
sabiedriskai apspriešanai”.

Sabiedrisko apspriešanu sapulce pie
mums Sarcaņu pagastā
NOTEIKTA
2013. gada 22. janvārī plkst. 17.00
SIA Madonas CB telpās, J.Ramaņa ielā
1 a, Biksērē.

Pa mūžības taku aizgājuši:

Imants Sakne
(30.07.1955. – 06.12.2012.)

Dzidra Kalvāne
(16.05.1936. – 18.12.2012.)

Edgars Sudārs
(23.08.1926. – 21.12.2012.)

Afiša

Sarcaņu amatierteātra PIŅĒROTŠ

režisore Gunta Apele,
dziesmu mūzikas autore Dace Kalniņa
un aktieri:
Iveta Āboliņa
Agita Auzāne
Kristīne Ozola
Didzis Akmentiņš
Edgars Janovskis
Roberts Kuba
Aigars Krīģerts

**aicina uz jaunu izrādi
“MĪLESTĪBAS ZĪME.
ARĪ JĀNIS GROTS.”**

Ceturtdien, 14. februārī, plkst. 20.00
Sarcaņu pamatskolā.

*Ieeja brīva, bet vietu skaits ļoti
ierobežots.*

*Lūdzu iepriekš pieteikties:
Valda 29424739
Gunta 29733633*

Madonas kultūras namā

- **27.01. plkst.15.00** –
Grupu „Baltie Lāči” un „Apvedceļš”
koncerts „Pasta nodaļas stāsti”
biļetes Ls 6 -, 5 -, 4 -, 3 -
- **30. 01. plkst.19.00** – koncerts–
Muzikālais skudrupūznis 2013 –
grupa „Keksi” – Muravejam- 55
biļetes Ls 6 -, 5 -, 4 –
• **2.02. plkst. 19.00** –
Māriņa Freimaņa atceres koncerts
„Ievērojiet klusumu...”
Piedalās: K. Būmeistars,
O. Rajecka, V. Frīdenbergs,
grupa „Putnu balle”, N. Puzikovs
biļetes – ziedojums Ls 5 -,
iepriekšpārdošana no 9. 01.
- **3.02. plkst. 16.00** – Valmieras teātra
izrāde – A. Maidaņš „Mātes un meitas”
Viena nakts 2 daļās,
lomās S. Bless, I. Puķe
biļetes Ls 7 -, 6 -, 5 -, 4 -
iepriekšpārdošana no 8.01.
- **10.02. plkst.16.00**
grupas Melo-M lielkoncerts
biļetes Ls 6 -, 5 -, 4 -,
iepriekšpārdošana no 9. 01.

SARCAŅU PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Sarcaņu pagasta pārvalde, Madonas novads.
Izdevuma redaktore Valda Kļaviņa, tel. 29424739, e-pasts: valda.kalnagravas@inbox.lv
Redkolēģija Inga Bārbale, Inese Sudāre, Andris Trečaks.
Iespiests SIA “Madonas poligrāfists”, Madonā, Saieta lauk.2a
Datortipējums. Ofsetiespiedums.
Par rakstu saturu un faktu precizitāti atbild autors.